

Gazela

(Po Prešernu)

Zálostna komú neznána je resnica, de sim žéjín,
v pésmih mójih védna, sama govorica, de sim žéjín.
Vé že nóč, ki slíši glásno razgrajáti me brez spánja,
vé že svýšla zárja, dnéva porodníca, de sim žéjín,
vé že jútro, vé že póldne, vé že vlážni hlad večéra
žéjino tóžbo mójiga po vínu klíca, de sim žéjín.
Prebivál'sha mój'ga žválnam, sítim je stenícam znáno,
túdi policeaji v méstu ní novíca, de sim žéjín.
Vé svetílka, ki per póti, kóder p'jan sim hódil svéti,
vé že, ki na stréhi étvka tíca, de sim žéjín.
Vé že mókri prág gostíline, vsáki kámen blízo njéga,
ino vé, ki vánjo vódi me stezíca, de sim žéjín.
Vé že vsáka stvár, kar védit' ino slíšati od méne,
in verjéti nóče drága kérémaríca, de sim žéjín.

Gostilni

(Po Gregorčiču)

Mogočna nisi, ne prostorna
in stavil te umetnik ni,
bolj kakor líčna si okorna,
preprosta, ljuba krčma ti!
In vendar ne palač ogrornih
in njih bleskú ne bom slavil,
a tebi, dom meščanov skromnih,
nesmrten venec rad bi zvil.
Pač res ubog si, mal, neznamen;
a dasi mal in ne slovít —
kako ti nam si blagodatén,
kakó za nas si znamenit!
V obokih tvojih je davvina,
ti v sodih čuvaš pramodrost
in v suha grla vlivaš vina
a v srca radost in sladkost.
Ti krčma si nam mati druga,
domovju steber si čistit,
ti braniš, da filistrov kuga
ne omračí nam uma svit.
Ti nam jezike razvezuješ,
nam staro pamet pomladiš,
čemerneže razveseljuješ,
skrbi vsakdanje odpodiš.